

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyň JUDr. Martiny Kůchlerové, Ph.D., a Mgr. Heleny Konečné ve věci

žalobce: **BARACOM a.s., IČO: 63079763**
sídlem Ke Zdibsku 66, 250 66 Zdiby
zastoupen advokátkou Mgr. Evou Lachmannovou, LL.M.
sídlem Slavětínská 1146/39, 190 14 Praha 9 - Klánovice

proti
žalovanému: **Rada města Rokytnice nad Jizerou**
sídlem Horní Rokytnice 197, 512 44 Rokytnice nad Jizerou
zastoupen advokátem JUDr. Tomášem Hlaváčkem
sídlem Kořenského 15, 150 00 Praha 5

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 4. 2023, č. j. MURJ 2224/20,
spis. zn. MESTO 120/2022,

takto:

- I. Rozhodnutí Rady města Rokytnice nad Jizerou ze dne 18. 4. 2023, č. j. MURJ 2224/20, spis. zn. MESTO 120/2022, se zrušuje a věc vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku ve výši 11 228 Kč, a to do 15 dnů ode dne právní moci rozsudku, k rukám zástupce žalobce.
- III. Žalobci se po právní moci tohoto rozsudku vrací přeplatek soudního poplatku ve výši 3 000 Kč.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Hradci Králové dne 20. 6. 2023 domáhal zrušení nadepsaného rozhodnutí, kterým žalovaný nepovolil výjimku z omezení nebo zákazu stavební činnosti podle územního opatření o stavební uzávěře (Opatření obecné povahy č. 1/2021 – územní opatření o stavební uzávěře města Rokytnice na Jizerou), a to pro stavbu „**xx na pozemku parc. č. XA v k. ú. xxx**“, neboť tato činnost ztěžuje budoucí využití území podle připravované Změny č. 3 územního plánu města Rokytnice nad Jizerou (dále jen „Změna územního plánu“), čímž dochází k ohrožení sledovaného účelu předmětného opatření obecné povahy.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce nejprve úvodem shrnul, že je vlastníkem pozemku parc. č. XA v k. ú. xxx. Na pozemku je v současné době pravomocně umístěna a povolena stavba rodinného domu (dle rozhodnutí Městského úřadu Rokytnice nad Jizerou, stavebního úřadu, ze dne 20. 1. 2020, sp. zn. SÚ/339/2019/Sl, č. j. MURJ 296/2020). Žalobce vysvětlil, že má v úmyslu realizovat na pozemku parc. č. XA výstavbu druhého rodinného domu. S ohledem na účinnost opatření obecné povahy o stavební uzávěře Rokytnice nad Jizerou č. 1/2021 požádal žalobce žalovaného o vydání rozhodnutí o výjimce z opatření obecné povahy o stavební uzávěře č. 1/2021 (dále jen „Stavební uzávěra“ či „Opatření o stavební uzávěře“) tohoto druhého rodinného domu. Též předestřel předcházející vývoj kauzy, kdy rozhodnutí ze dne 9. 8. 2022, č. j. 3959/2022 (dále jen „první rozhodnutí o výjimce“), kterým žalovaný jeho žádost zamítl, bylo rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 9. 2. 2023, č. j. 30 A 75/2022-45, zrušeno. Krajský soud shledal první rozhodnutí o výjimce nepřezkoumatelné, neboť v něm absentovalo srozumitelné a logické odůvodnění. Proti předmětnému rozsudku si žalovaný podal kasační stížnost, o které k dnešnímu dni stále probíhá pod sp. zn. 2 As 97/2023 kasační řízení.
3. Žalobce se domnívá, že napadené rozhodnutí i nadále postrádá dostatečné odůvodnění a je v rozporu s právním názorem krajského soudu. Žalovaný si stejně jako v prvním rozhodnutí o výjimce nadále setrvává na stanovisku, že každý zábor lučního stanoviště bez dalšího ohrožuje budoucí využití území v souvislosti s účelem připravované Změny územního plánu. Krajský soud v předmětném rozsudku konstatoval, že žalovaný bez hlubší argumentace dospěl ke kusému závěru, že výjimka ze Stavební uzávěry je automaticky vyloučena proto, že žalobcem zamýšlený stavební záměr zasahuje do lučního stanoviště. Tímto způsobem pak bez dalšího žalovaný *de facto* selektuje pozemky v rámci obce, které na výjimku ze Stavební uzávěry nemohou dosáhnout. Žalobce nicméně hlubší odůvodnění, proč jakýkoliv zábor kteréhokoliv lučního stanoviště brání udělení výjimky ze Stavební uzávěry, nadále postrádá.
4. Pokud by nicméně soud vyhodnotil, že napadené rozhodnutí je přezkoumatelné, je žalobce toho názoru, že napadené rozhodnutí je v rozporu se zásadou přiměřenosti vyjádřenou v § 2 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Má-li být obecně udělení výjimky ze Stavební uzávěry aplikováno za současné minimalizace zásahu do práv dotčených jednotlivců, nelze se omezit na prosté zkoumání, zda posuzovaný záměr čerpá limity záboru lučních stanovišť či nikoliv, je též nezbytné zkoumat, zda dochází k reálnému ohrožení účelu navrhované Změny územního plánu. V daném případě nicméně žalovaný uvádí, že dosažení limitů

záborů hrozí jen v případě kategorie stanovišť 6230, do které záměr žalobce nezasahuje vůbec a o potenciálním dosažení limitů v kategorii 6510 se nezmiňuje. Žalovaný opětovně nezohlednil skutečnost, že předmětný záměr druhého rodinného domu byl již navržen tak, aby respektoval podmínku stanovenou v Závazném stanovisku Správy KRNAP ze dne 24. 7. 2019, sp. zn. 05469/2019. Též vyzdvihl skutečnost, že v případě kategorie 6510 by se jednalo o zábor o velikost 450 m².

5. Žalobce je též přesvědčen, že jediným důvodem pro zamítnutí žádosti o udělení výjimky je skutečnost, že realizace záměru by s případnými dalšími záměry podobného rozsahu mohla způsobit, že město Rokytnice nad Jizerou nebude moci realizovat budoucí rozvojové záměry města, např. vybudování blíže nespecifikované infrastruktury či veřejných staveb. Nadto je přesvědčen, že s ohledem na znění původního znění opatření obecné povahy o stavební uzávěře účinné do jejího částečného zrušení rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 10. 5. 2022, č. j. 30 A 12/2022-196, které počítalo s tzv. privilegovanými stavebníky, muselo mít město připravenou určitou kapacitu záborů lučních stanovišť.
6. Žalobce na základě výše uvedeného navrhnul zrušit napadené rozhodnutí a věc vrátit k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 18. 8. 2023 předestřel předcházející správní vývoj a dodává, že se v novém rozhodnutí pokusil maximálně vyhovět požadavkům uvedeným v předchozím rozsudku. Objasnil, kolik bylo podáno žádostí a podle jakých kritérií byly posouzeny. Dále sdělil, že pokud je jakákoliv žádost v rozporu s některou z podmínek, není povolena. Obě uváděné podmínky jsou zasazeny do kontextu a je i objasněna vazba na základní kritérium, které obsahuje ustanovení § 99 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“). V daném případě jsou důvodem ohrožení celkové kvóty záborů.
8. Též uvedl, že tím, že žalobce je schopen polemizovat s napadeným rozhodnutím z hlediska jeho přiměřenosti a zneužití správního uvážení, fakticky vyvrací jeho nepřezkoumatelnost. V případě řízení o povolení výjimky z pravidla, které obecně něčemu brání, má žalovaný za to, že nelze testovat jeho přiměřenost.
9. Domnívá se, že žalobcem uváděnou zastavěnou plochu o velikosti 641 m² nelze považovat za nepatrnou, smyslem uzávěry je zabránění jakémukoliv záboru, protože jinak čerpání kvóty zabránit nelze. Byť jeden záměr nezabrání ničemu, všechny záměry ve svém souhrnu by již mohly bránit realizaci záměru, který je předmětem projednávané Změny územního plánu. Klíčovým prvkem a jedinou podmínkou účinnosti uzávěry je totiž úplná ochrana dané luční kvóty. Tento zákaz by neměl smysl, pokud by nebyl univerzální a plošný.
10. Byť si je žalovaný vědom přísnosti jeho přístupu, jedná se o přechodný stav, po jehož skončení si stavitelé opět začnou vzájemně konkurovat v možnostech záborů. Naopak umožnit stavět jednomu z nich by porušilo princip rovnosti.
11. Dále upozorňuje na skutečnost, že ochrana životního prostředí je založena na principu předběžné opatrnosti a odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2023, č. j. 1 Ao 7/2011-526. Závěrem žalovaný navrhl žalobu zamítnout.

IV. Právní závěry krajského soudu

12. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního s. ř. s., vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu věci ke dni vydání napadeného rozhodnutí dle § 75 odst. 1 s. ř. s. Učinil tak bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť podmínky pro tento postup byly splněny. Nadto je důvodem zrušení rozhodnutí žalovaného jeho nepřezkoumatelnost, uvedený postup je tedy souladný rovněž s dikcí § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
13. Podmínky pro věcné projednání žaloby proti rozhodnutí o výjimce jsou splněny, neboť řádný opravný prostředek ve správním řízení není podle § 99 odst. 3 stavebního zákona k dispozici. Pokud jde o samostatnou přezkoumatelnost rozhodnutí o povolení výjimky ze stavební uzávěry, Nejvyšší správní soud se k této otázce dosud nevyjádřil, byť v rozsudku ze dne 11. 10. 2017, č. j. 1 As 97/2016 - 66, předestřel možnost, že by rozhodnutí o výjimce samostatně přezkoumatelné být mohlo. Krajský soud v Plzni rozhodnutí o výjimce přezkoumal v rozsudku ze dne 18. 2. 2020, č. j. 57 A 160/2018 - 48.
14. Krajský soud na tomto místě předesílá, že problematikou Stavební uzávěry se již zabýval, a to konkrétně v řízení vedeném pod sp. zn. 30 A 12/2022 či v řízení vedeném před zdejším soudem v řízení pod sp. zn. 30 A 88/2022 (stejný žalobce jako nyní). Na tomto místě dále krajský soud uvádí, že jsou mu poměry v dané lokalitě – i stran Opatření o stavební uzávěře – dobře známy. Krajský soud v řízení vedeném pod sp. zn. 30 A 12/2022 k návrhu navrhovatele (odlišného od nynějšího žalobce) zrušil článek 3 opatření obecné povahy - Územního opatření o stavební uzávěře č. 1/2021 vydaného usnesením Rady města Rokytnice nad Jizerou č. 329/2021 dne 1. 11. 2021 ke dni nabytí účinnosti tohoto opatření obecné povahy a ve zbytku návrh tehdejšího navrhovatele zamítl. Kasační stížnost do posledně uváděného rozsudku krajského soudu byla následně rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 11. 2022, č. j. 1 As 132/2022 – 67, zamítnuta. Z odstavce 126 rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 10. 5. 2022, č. j. 30 A 12/2022 – 196, plyne, že k argumentaci stran návrhu na zrušení čl. 3 Stavební uzávěry (v tehdy řešené věci) a k ne zcela transparentnímu postupu žalovaného při rozhodování o udělování výjimek, tehdejší navrhovatel předložil i zápis z 2. jednání Rady města Rokytnice nad Jizerou konaného 24. 1. 2022, kde odkázal konkrétně na bod 4 písmena g), h) a j), a zápis z 6. jednání Rady města Rokytnice nad Jizerou konaného 21. 3. 2022, kde odkázal konkrétně na 3 písmen c), d) a e). Tyto listiny krajský soud provedl v tehdy souzené věci k důkazu. Z těchto vyplynulo, jakým subjektům byly či nebyly povoleny výjimky z Opatření o stavební uzávěře, avšak již nebylo zřejmé na základě jakých podmínek a z jakých důvodů. Uvedené bylo jedním z důvodů pro zrušení čl. 3 Stavební uzávěry posledně uváděným rozsudkem zdejšího soudu.
15. Z rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 10. 5. 2022, č. j. 30 A 12/2022 – 196, plyne, že součástí zadání změny územního plánu je i prověření zastavitelných a zastavěných ploch včetně prověření nezastavěného území ve všech souvislostech, tedy i v návaznosti na zájmy ochrany přírody a stav záboru lučních stanovišť soustavy Natura 2000 a EVL Krkonoše, vzhledem ke stanoveným limitům pro zábor lučních stanovišť soustavy Natura 2000 a EVL Krkonoše.
16. V této souvislosti se dá shrnout, že součástí zadání změny územního plánu je i prověření zastavitelných a zastavěných ploch včetně prověření nezastavěného území ve všech souvislostech, tedy i v návaznosti na zájmy ochrany přírody a stav záboru lučních

stanovišť soustavy Natura 2000 a EVL Krkonoše, vzhledem ke stanoveným limitům pro zábor lučních stanovišť soustavy Natura 2000 a EVL Krkonoše. Požadavky na posouzení vlivů všech záměrů na území města Rokytnice nad Jizerou na předměty ochrany EVL Krkonoše a PO Krkonoše, tj. naturové posouzení, vyplynuly z vyjádření (stanoviska) Správy KRNAP ze dne 4. 4. 2017 a dalších stanovisek (která byla v tehdejší řízení před zdejším soudem provedena k důkazu). Tato stanoviska vyhodnocují, že nelze vyloučit, že záměr výstavby rodinného či rekreačního domu, případně staveb souvisejících může mít významný vliv na příznivý stav předmětu ochrany nebo celistvost Evropsky významné lokality (EVL) Krkonoše nebo Ptačí oblasti (PO) Krkonoše. Jedná se o záměry na pozemcích ležících v ochranném pásmu KRNAP, které se podle platného Územního plánu obce Rokytnice nad Jizerou nacházejí v zastavitelných a zastavěných plochách města, většinově určených pro výstavbu rodinných či rekreačních domů a na nichž jsou dle vyjádření Správy KRNAP evidovány předměty ochrany soustavy NATURA v EVL Krkonoše. Dále se jedná i o záměry uvedené v § 18 odst. 5 stavebního zákona, umístěvané v nezastavěném území města, jejichž realizací dochází rovněž k čerpání limitů naturových lučních stanovišť. Ministerstvo životního prostředí a Správa KRNAP ve snaze regulovat zástavbu ve vybraných oblastech stanovily limity možných záborů naturových stanovišť. Limity jsou odstupňovány podle stupně ochrany daného stanoviště a jeho aktuální kvality. Limity záboru lučních stanovišť jsou potom stanoveny jako podíl z celkové rozlohy stanovišť na území obce Rokytnice nad Jizerou. V situaci, kdy všechny realizované či plánované záměry na území obce dosáhnou limitní hodnoty, musí být u všech následujících záměrů směřovaných do stejného stanoviště vyhodnocen významně negativní vliv na toto stanoviště, a to zejména z hlediska negativního kumulativního účinku stanoviště.

17. Platný územní plán vymezil návrhové plochy pro bydlení individuální (městské i venkovské) pro výstavbu 163 rodinných či rekreačních domů v plochách 31,9 ha a zároveň umožnil výstavbu nových rodinných či rekreačních domů v těch plochách zastavěného území, které splňují regulativy pro novou výstavbu dle územního plánu. Po dokončení jeho řádného projednání byl tento územní plán schválen zastupitelstvem města Rokytnice nad Jizerou dne 8. 10. 2008. Rozsah jím stanovených návrhových ploch však neodpovídá (zásadně převyšuje) limit záboru naturových lučních stanovišť, stanovených Správou KRNAP v roce 2011. Stanovené limity se dotýkají území celého města, proto bylo opatření nutné vymezit v rozsahu celého území města Rokytnice nad Jizerou s výjimkou ploch, na kterých se naturová luční stanoviště nacházejí nemohou.
18. Podmínky udělení výjimky ze Stavební uzávěry byly v původním znění tohoto opatření obecné povahy stanoveny v čl. 3 odst. 2 druhém pododstavci. V důsledku zrušení článku 3 rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové, č. j. 30 A 12/2022 – 196, ze dne 10. 5. 2022, jsou podmínky pro povolení výjimky stanoveny výlučně v § 99 odst. 3 stavebního zákona.
19. Původní stavební uzávěra (tedy opatření obecné povahy o stavební uzávěře č. 1/2020) byla žalovaným vydána dne 17. 6. 2020, která byla následně zrušena rozhodnutím, respektive opatřením obecné povahy Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 14. 7. 2021, č. j. OÚPSŘ 228/2020/OÚP, KÚLK 44642/2021/OÚP, v přezkumném řízení vedeném podle § 94 a násl. správního řádu. Hlavním důvodem nezákonnosti, pro kterou bylo původní opatření zrušeno, bylo nedostatečné až nepřezkoumatelné odůvodnění jeho rozsahu. Původní stavební uzávěra, tedy ta z roku 2020 byla rovněž přijímána s dobou

trvání do doby nabytí účinnosti Změny územního plánu č. 3 Rokytnice nad Jizerou, nejpozději však do 30. 10. 2023. Po výše uvedeném zrušení původní stavební uzávěry (č. 1/2020) byla dne 1. 11. 2021 usnesením č. 329/2021 přijata Stavební uzávěra č. 1/2021, jejíž obsah reaguje na výtky učiněné v opatření obecné povahy Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 14. 7. 2021, č. j. OÚPSŘ 228/2020/OÚP, KÚLK 44642/2021/OÚP. O pořízení Změny č. 3 územního plánu rozhodlo zastupitelstvo města Rokytnice nad Jizerou již 24. 2. 2016. Opatřením obecné povahy č. 1/2017 ze dne 28. 8. 2017 došlo v souvislosti s touto změnou k přijetí první stavební uzávěry, která měla platit po dobu do schválení Změny územního plánu č. 3, nejdéle však do 30. 6. 2020.

20. Podle § 99 stavebního zákona platí, že: *„Územní opatření o stavební uzávěře stanoví omezení nebo zákaz stavební činnosti ve vymezeném dotčeném území a dobu trvání stavební uzávěry, popřípadě podmínky pro povolení výjimek. Součástí územního opatření o stavební uzávěře je grafická příloha v měřítku katastrální mapy s vyznačením dotčeného území. Náležitosti obsahu územního opatření o stavební uzávěře, včetně grafické přílohy, stanoví prováděcí právní předpis. Příslušná rada může na žádost povolit výjimku z omezení nebo zákazu stavební činnosti podle územního opatření o stavební uzávěře, jestliže povolení výjimky neohrožuje sledovaný účel. Proti rozhodnutí o výjimce se nelze odvolat.“*
21. Žalovaný měl tedy v napadeném rozhodnutí zhodnotit, zda stavební záměr, pro jehož účely žalobce o výjimku požádal, neohrožuje sledovaný účel Stavební uzávěry, jmenovitě zda by mohl ztížit nebo znemožnit budoucí využití území podle připravované změny územního plánu. Nadto byl žalovaný rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 9. 2. 2023, č. j. 30 A 75/2022-45, zavázán se vypořádat s tím, proč je výjimka ze Stavební uzávěry automaticky vyloučena jen proto, že žalobcem zamýšlený stavební záměr zasahuje do lučního stanoviště, kdy tímto způsobem žalovaný bez dalšího selektuje pozemky v rámci obce, které na výjimku nemohou dosáhnout. S ohledem na zrušený čl. 3 Stavební uzávěry by též dle soudu bylo vhodné se vypořádat s tím, proč při přijímání Stavební uzávěry pro určité skupiny stavebníků zábor limitů lučních stanovišť neplatil, zatímco v současné době je jakýkoliv zábor jakéhokoliv lučního stanoviště naprosto nepřijatelný a narušuje její účel. Soud navrhl, že se nabízí možnost specifikovat, v jakých případech bylo již o výjimce ze Stavební uzávěry rozhodováno a napadené rozhodnutí argumentačně zasadit do kontextu takto již dříve posuzovaných věcí.
22. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že v případě Stavební uzávěry do data vydání napadeného rozhodnutí rozhodoval o 52 výjimkách ze Stavební uzávěry, přičemž bylo povoleno celkem 42 žádostí a 10 jich bylo zamítnuto. Žalovaný dle jeho tvrzení rozhodoval vždy výhradně podle níže uvedených kritérií:
- zda se záměr nachází v plochách dotčených plánovanými záměry propojení a rozvoje lyžařských areálů dle územní studie propojení a rozvoje stávajících lyžařských areálů Studenov a Horní Domky,
 - zda bude záměr generovat zábor lučních stanovišť – dle odůvodnění Stavební uzávěry se jedná o chráněná luční stanoviště 6510 Extenzivní sečné louky nížin a podhůří, 6520 Horské sečné louky a 6230 Druhově bohaté smilkové louky na silikátových podloží v horských oblastech, a pro povolení výjimky ze Stavební uzávěry nesmí být záměr v rozporu s oběma kritérii současně.

Dle žalovaného dosud nedošlo k žádným odchylkám a obě kritéria jsou jednoduše přezkoumatelná, a to mapovými podklady k prvnímu kritériu a sdělením Správy KRNP, zda by případný záměr generoval zábor předmětných stanovišť.

23. S ohledem na skutečnost, že součástí Stavební uzávěry byl po poměrně dlouhou dobu inkriminovaný článek 3, který ze zákazu stavební činnosti vyjímal pozemky a stavební záměry, pro které byla uzavřena platná Smlouva o spolupráci se žalovaným, tedy v případě těchto pozemků nebylo nutné udělovat výjimku ze Stavební uzávěry, by součástí odůvodnění rozhodnutí mělo být též vypořádání se s tím, jaká procentuální hodnota záborů lučních stanovišť měla být vyhrazena právě pro tzv. privilegované stavebníky, na které Stavební uzávěra fakticky nedopadala.
24. Součástí kontextu posuzování by mělo být též zhodnocení množství záborů lučních stanovišť, aniž by k nim stavebník potřeboval výjimku ze Stavební uzávěry od doby přijetí Stavební uzávěry do doby zrušení jejího čl. 3. Vzhledem k tomu, že součástí předmětného článku byly podmínky odpovídající stávajícím kritériím, je nutné v rámci rekapitulace rozhodovacího kontextu zohlednit i rozdílnost případů, kdy žalovaný o výjimce rozhodoval v době platnosti čl. 3 odst. 2 Stavební uzávěry či až po jeho zrušení. V daném případě tedy žalovaný kvalitativně nedostal závaznému právnímu názoru krajského soudu, neboť z jím nastíněného přehledu jeho předcházející rozhodovací praxe vztahující se k povolování výjimek nelze odvodit, zda se jednalo o případy, kdy kritéria záboru vycházela přímo ze Stavební uzávěry, či zda se jednalo o případy, kdy se při povolování výjimky vycházelo přímo z § 99 odst. 3 stavebního zákona (tj. pouze zmaření sledovaného účelu Stavební uzávěry).
25. V této věci si tedy žalovaný i nadále trvá na tom, že k nepovolení výjimky ze Stavební uzávěry postačí, že tento záměr bude generovat zábor lučního stanoviště 6510. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný vysvětlil, že důležitost splnění souladu s oběma nastavenými kritérii je podrobně rozepsána v odůvodnění Stavební uzávěry, zejména odkazuje na část odůvodnění týkající se limitu možných záborů naturových stanovišť ze strany Ministerstva životního prostředí a Správy KRNP.
26. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí nicméně stále neplyne, jakým konkrétním způsobem by měl zábor 450 m² lučního stanoviště 6510 ohrozit sledovaný cíl Stavební uzávěry, jejímž smyslem je dle čl. 2 odst. 3 omezit či zakázat stavební činnost, která by mohla ztížit nebo znemožnit budoucí využití území podle připravované změny územního plánu. Ze strany žalovaného je alibistické tvrdit, že jakýkoliv zábor jakéhokoliv lučního stanoviště je za situace existence návrhu Změny územního plánu schopen účel Stavební uzávěry ohrozit.
27. Opětovně tak krajský soud dospívá k závěru o tom, že rozhodnutí žalovaného trpí vadou nepřezkoumatelnosti, neboť důvody, proč nedošlo v případě žalobce k udělení výjimky ze Stavební uzávěry, nejsou v zásadě srozumitelné a logicky odůvodněny.
28. S ohledem na výše uvedené proto krajský soud v souladu s § 78 odst. 1 s. ř. s. napadené rozhodnutí zrušil a dle § 78 odst. 4 s. ř. s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V tomto dalším řízení žalovaný posoudí žádost o vydání výjimky ze Stavební uzávěry opětovně a v kontextu výše uvedených právních závěrů krajského soudu.

V. Náhrada nákladů řízení

29. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud dle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že procesně plně úspěšný žalobce má proti žalovanému nárok na náhradu nákladů řízení v celkové výši 11 228 Kč. Náklady řízení tvoří soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Dále odměna advokáta dle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (3 100 Kč za jeden úkon právní služby) ve výši 6 200 Kč (tj. za dva úkony právní služby – převzetí a příprava zastoupení a podání žaloby). Dále náhradu nákladů řízení představuje paušální náhrada hotových výdajů zástupce žalobce ve výši 2 x 300 Kč dle ustanovení § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. za celkem dva účelně vynaložené výdaje zástupce žalobce, tj. 600 Kč. Náklady soudního řízení dále představuje 21 % DPH z odměny a náhrad v celkové výši 1 428 Kč. Náhrada nákladů řízení tedy celkově činí částku 11 228 Kč. Výše uvedenou částku je žalovaný povinen zaplatit žalobci v souladu s § 64 s. ř. s. a § 149 odst. 1 o. s. ř. k rukám zástupce žalobce. Lhůtu k plnění soud určil podle § 64 s. ř. s. a § 160 odst. 1 věta před středníkem o. s. ř. jako patnáctidenní.
30. Výrok III. je odůvodněn skutečností, že poplatková povinnost žalobce činila 3 000 Kč, ten nicméně uhradil tuto částku dvakrát (na č. l. 34 a 35 soudního spisu), a tedy zaplatil o 3 000 Kč více, než činila jeho poplatková povinnost. S ohledem na § 10 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, předmětná částka žalobci vrácena z účtu krajského soudu po právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 14. září 2023

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu